

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Akraness.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um allt lögsagnarumdæmi Akraness, nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.

Bæjarstjórn Akraness fer með stjórn vatnsveitunnar, sem er eign Akraneskaupstaðar. Bæjarstjórn skipar vatnsveitustjóra, sem annast daglegan rekstur vatnsveitunnar, svo og aðra starfsmenn eftir því sem þörf krefur. Meðan bæjarstjórn skipar ekki sérstakan vatnsveitustjóra er bæjarstjóri einnig vatnsveitustjóri.

3. gr.

Vatnsveitan hefur einkasölu á vatni á svæði því, sem vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt, svo og til hafnarinnar.

4. gr.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsleiðslur, aðalæðar og götuæðar, um bæinn.

5. gr.

Hver sá, sem húseign á við götu eða veg, sem vatnsæð liggur í, á rétt á að tengja vatnsæð frá henni á eigin kostnað við húsið, enda sé það reist með samþykki byggingarnefndar og vatnið ætlað til heimilisþarfa. Vatnsnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum, sem vatnsveitan setur hverju sinni. Vélar og tæki, þau er nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús- eða heimæðar, nema að fengnu leyfi vatnsveitunnar. Einnig getur vatnsveitan fyrirskipað breytingar á eldri tækjum og vélum, ef nauðsyn krefur.

Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja, að þrýstingur í götuæðum sé ávallt nægjanlegur. Ef sýnt þykir, að götuæðar þær, sem fyrir eru, geti eigi séð atvinnufyrirtæki eða öðrum, sem óskar eftir vatni til annarra þarfa en heimilis, fyrir nægilegu vatni, er notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði vatnsveitunnar. Ef óskað er eftir vatnsnotum utan þess svæðis, sem vatnsveitan nær til og tekið hefur til skipulags og byggingar, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lögnum vatnsæðar, að tryggt sé, að kostnaður við lögnina fáiast endurgreiddur, annað hvort með beinni þátttöku notanda eða með því að gjöld fyrir vatnsnotkun verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum. Vatnsveitan getur einnig ákveðið, að notendur, er síðar bætast við, beri hluta stofnkostnaðar við lögnina. Vatnsveitan hefur eignarrétt og viðhaldsskyldu á dreifiaðum, enda þótt húseigendur hafi í upphafi borið, að einhverju eða öllu leyti, þann kostnað, er af lögninni leiddi, nema öðruvísi verði um samið. Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum í samráði við slökkviliðsstjóra.

6. gr.

Sá er óskar að leggja vatnsveituæð að húsi sínu, leggja nýlagnir, gera breytingar á eða viðbætur við eldri vatnslagnir, skal með nægum fyrirvara fá til þess

leyfi hjá vatnsveitunni. Umsóknir skulu skrifaðar á eyðublöð, sem vatnsveitan lætur í té, og skulu þær undirritaðar af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans, ásamt pípulagningarmeistara þeim, sem verkið á að annast. Með umsókninni fylgi uppdráttur af vatnslögninni í tvíriti. Uppdráttur þessi skal gerður af manni með tækniþekkingu á sviði vatnslagna og sem til þess hefur hlotið lög-gildingingu vatnsveitunnar. Sá sem uppdrátt gerir, ber ábyrgð á, að hann sé í samræmi við reglugerð þessa og brjóti ekki í bága við byggingarsamþykkt eða aðrar samþykktir um þessi mál, sem í gildi eru á Akranesi.

7. gr.

Uppdrættir skulu gerðir á haldgóðan, óstökkan pappír og þannig frá þeim gengið, að ekki máist drættir eða letur við geymslu. Stærð þeirra skal vera 42.0×59.4 cm eða 59.4×84.0 cm. Standi sérstaklega á, getur vatnsveitan leyft að gera uppdrættina á stærri blöð í DIN broti. Nota skal mælikvarða 1:100 og 1:50, og ef sýna þarf smáatriði 1:10 og 1:20. Uppdrættir skulu sýna allar lagnir utan-hús sem innan bæði í grunnmynd og rúmmynd. Þá skal einnig gera afstöðu-mynd, sem sýni málsetta legu heimæðar frá húsvegg að tengistað við vatnsveituæð. Uppdrátturinn skal sýna gerð og stærð allra vatnsleiðslna, loka og krana, svo annarra þeirra atriða, sem málið snerta. Nota skal tákn þau, sem sýnd eru í 33. gr. Vatnsveitan getur krafizt útreikninga á vatnslögninni, ef ástæða þykir til. Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum vatnslögnum, sem breyta á, getur vatnsveitan krafizt þess, að þeir séu gerðir og ber húseigandi allan kostnað af því. Þegar vatnsveitan hefur samþykkt uppdrátt, skal á hann færð áritun um það og annað eintak hans skal síðan geymt í skjalasafni vatnsveitunnar.

8. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af vatnsveitunni, hafa einir rétt til þess að annast vatnslagnir, og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri vatnslögnum. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við samþykkt þessa, nánari fyrirmæli, sem kunna að verða sett, og samþykktan uppdrátt. Ef pípu-lagningameistari brýtur í bága við fyrirmæli samþykkt þessara eða reglna, settra samkvæmt þeim, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, getur vatnsveitan veitt honum áminningu. Enn fremur má hún svipta hann löggildingingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

9. gr.

Pípulagningameistari sá, sem verkið á að annast, staðfestir áður en verkið hefst, með undirskrift sinni, að hann hafi tekið verkið að sér og sé ábyrgur fyrir því, að það sé unnið eftir settum reglum.

Sé skipt um pípulagningameistara á meðan á verki stendur, ber að tilkynna það vatnsveitunni. Skal pípulagningameistari sá, sem við tekur, gefa yfirlýsingu um, hversu miklum hluta verksins sé þegar lokið, og er honum eigi heimilt að halda áfram verkinu, fyrr en hann hefur með undirskrift sinni tekið við ábyrgð á verkinu.

10. gr.

Uppdráttur, áritaður af vatnsveitunni, skal ávallt vera á vinnustað. Með áritun tekur vatnsveitan enga ábyrgð á því, að hægt sé að framkvæma verkið vegna leiðslna eða annars, sem kann að vera því til fyrirstöðu.

11. gr.

Vatnsveitan skal hafa eftirlit með því, að nýlagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og samþykkt þessa. Engar vatnspípur má hylja, fyrr en þær hafa

verið viðurkenndar af vatnsveitunni. Vatnsveitan hefur rétt til þess að láta þrýsti-prófa vatnslagnir á kostnað húseiganda, og sé það gert, skal pípulagningameistari sá, sem ábyrgð ber á verkinu, vera viðstaddur og aðstoða starfsmenn vatnsveitunnar við prófunina. Álíti eftirlitsmaður vatnsveitunnar, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum samþykktar þessarar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

12. gr.

Allar leiðslur frá vatnsveituæðum að húsi og í því eru eign húseiganda, og ber hann kostnað af lögnum þeirra og viðhaldi. Vatnsveitan getur ákveðið, að heimæðar eða hluti þeirra skuli lagðar af starfsmönnum hennar, en á kostnað húseiganda. Að jafnaði fær hvert hús leyfi fyrir einni heimæð. Óski húseigandi eftir fleiri heimæðum, ber honum að sækja sérstaklega um það til vatnsveitunnar. Óheimilt er að tengja sama vatnsleiðslukerfi við tvær heimæðar. Vatnsveitan getur ákveðið, að fleiri en eitt hús séu tengd sömu heimæð, og gefur þá fyrirmæli um vidd og legu æðarinnar. Hún getur ákveðið, hvernig skipt skuli kostnaði við slíkar framkvæmdir, ef aðilar verða ekki ásáttir um slíkt. Starfsmenn vatnsveitunnar skulu ætíð sjá um tengingu heimæða við vatnsveituæð, en eigandi heimæðarinnar skal greiða sérstakt gjald áður, stofngjald, er bæjarstjórn ákveður. Því aðeins er heimilt að tengja heimæðar við hús, að þau séu fókheld og upphituð, eða á fullnægjandi hátt yfirbyggt, að frost nái vatnspípum. Húseiganda ber skylda til að halda við vatnslögnum sínum á eigin kostnað og láta gera við leka, þegar hans verður vart. Vatnsveitan getur, ef hún telur býna þörf á, lagt fyrir húseiganda að endurnýja vatnslagnir sínar að nokkru eða öllu leyti. Vanræki húseigandi viðhald á vatnslögnum, er vatnsveitunni heimilt að annast viðgerð á kostnað hans.

13. gr.

Allar viðgerðir á götum eða öðrum svæðum, er gera þarf vegna lagningar heimæða, eða viðgerða á þeim, skulu framkvæmdar strax að verki loknu og á kostnað eiganda.

Skýlt er mönnum að hlíta því, að vatnsæðar séu lagðar um eignarland þeirra eða umráðasvæði og fram fari á því nauðsynlegt viðhald. Um bætur fyrir slíkt fer samkvæmt ákvæðum vatnalaga.

14. gr.

Eftirlitsmönnum vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús og lóðir vatnsnotenda til eftirlits með vatnslögnum og skal húseigendum skýlt að gefa upplýsingar m. a. um vatnsnotkun o. fl. þ. h., eftir því sem óskað er. Starfsmönnum vatnsveitunnar ber að sýna fyllstu kurteisi við störf sín.

15. gr.

Vatnsveitan hefur rétt til að taka úr sambandi ónotaðar vatnsæðar í eigu einstaklinga, sé eigi gert sennilegt, að þær verði teknar í notkun innan skamms tíma. Kostnað, er af þessu leiðir, greiðir eigandi.

16. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, sem verða vegna vinnu við æðar vatnsveitunnar eða af öðrum ástæðum. Ef eldsvoða ber að höndum hafa slökkvilið, lögregla og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til þess að gera hverjar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar mega teljast, hvort heldur á vatnsæðum í einkaeign eða eign vatnsveitunnar.

17. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna, skal innheimta vatnsskatt af húseignum, sem um ræðir í 2. málsg., og skal skatturinn miðaður við ákveðinn hundraðshluta af fasteignamatsverði húseignar eftir ákvörðun bæjarstjórnar hverju sinni.

Vatnsskatt skal innheimta af öllum húsum í lögsagnarumdæmi bæjarins, sem standa við götu eða opin svæði og vatn er lagt í. Nú er hús, sem greiða ber af vatnsskatt ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitan skattinn. Aukavatnsskatt skal leggja á verksmiðjur, baðhús, iðnaðarfyrirtæki og önnur atvinnufyrirtæki, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa. Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkvæmt mældri notkun og ákveður bæjarstjórn gjald fyrir hvern m³. Nú er vatn notað án mælis þar sem svo hagar til, sem í 3. málsg. segir, og skal þá vatnsveitan ákveða aukavatnsskatt samkv. áætlaðri notkun. Nú sættir húseigandi eða vatnsnotandi sig ekki við ákvörðun vatnsveitunnar á aukavatnsskatti, og getur hann þá krafizt þess, að vatnsnotkun hans verði mæld um eins mánaðar skeið eftir vali vatnsveitunnar og verður aukavatnsskattur þess árs þá ákveðinn hlutfallslega við útkomu þeirrar mælingar. Um vatnsskatt Sementsverksmiðju ríkisins fer eftir sérsamningi við hana. Stofngjald fyrir tengingu heimæðar ákveður bæjarstjórn einnig hverju sinni. Sbr. 12. gr.

18. gr.

Vatnsskattur fellur í gjalddaga 15. jan. ár hvert, og ber að greiða skattinn til bæjargjaldkera. Þar sem aukavatnsskattur er greiddur eftir mæli er heimilt að greiða skattinn á 4 gjalddögum, í lok hvers ársfjórðungs. Vatnsskatt má taka lögtaki, og er hann tryggður með lögveðsrétti í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar sammingsveði og aðfararveði.

19. gr.

Þar sem vatn er selt samkvæmt mæli, greiðir húseigandi kostnað við uppsetningu mælisins. Vatnsveitan sér um viðhald mælisins að því er snertir eðlilegt slit, en allar skemmdir af mannavöldum og frostum ber húseiganda að bæta. Ef maður rýfur innsigli vatnsmælisins varðar það refsingu samkv. almennum hegningarlögum. Vatnslögn innanhúss á jafnan að vera þannig hátað, að hægt sé að nota einn mæli fyrir hvert innanbæjarkerfi. Verði vatnsmæli ekki komið fyrir án breytingar á vatnslögn, er húseiganda skylt að láta breyta lögninni á sinn kostnað. Vatnsveitan ákveður stærð og gerð mælis í samræmi við vatnsnotkun á hverjum stað. Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust bilanir á vatnsmæli, er hann kann að verða var við.

20. gr.

Verði vatnsnotandi uppvís að óhóflegri notkun vatns eða hlíti ekki fyrir mælum vatnsveitunnar um viðhald eða breytingu vatnsæða, hefur vatnsveitan rétt til að loka heimæð hans að undangenginni aðvörun. Vatnsveitunni er heimilt að skammta vatn til annars en heimilisnotkunar. Vatnsveitunni er heimilt að taka gjald fyrir opnun heimæðar, sem lokað hefur verið.

21. gr.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar án leyfis vatnsveitunnar. Sé leyfi veitt er það háð sérstökum skilmálum, sbr. 32. gr. Vatnsæðar og tæki skulu þannig tengdar, að eigi sé hætt á, að vatnið í æðunum óhreinist. Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum. Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitu og hitaveitu, og skulu blöndunartæki hafa óhindrað rennsli í frárennslisstút. Enn fremur er óheimil öll meðferð vatnstækja, sem valdið geta óhreinun á vatni í vatnsveituæð eða einkalögn.

II. KAFLI

Húslagnir.

a. *Viddir vatnslagna.*

22. gr.

Vatnslagnir skulu þannig gerðar, að nægilegur þrýstingur sé á hverjum tíma við hvern notstað. Sé vatnslögn ákveðin með reikningi, skal ganga út frá, að þrýstingur verði ekki minni við neinn notstað en sem svarar 5 m vatnssúlu. Við 20 mm og 25 mm skolkрана skal þó tilsvarendi þrýsingur vera 20 m og 10 m. Vatnsveitan lætur í té upplýsingar um þrýsting í þeirri dreifiað, sem tengja skal vatnslögn við.

23. gr.

Notkun vatns gegnum krana reiknast í noteiningum. Noteining er jöfn vatnsstreymi gegnum 15 mm krana, sem við 5 m yfirþrýsting er 0.25 l/sek.

Skrá um noteiningar:

15 mm krani (kalt eða heitt vatn) 1 noteining (0.25 l/sek.).

20 mm krani (kalt eða heitt vatn) 2 noteiningar (0.5 l/sek.).

1 krani við skolkassa fyrir klósett eða þvagskál $\frac{1}{2}$ notein. (0.125 l/sek.).

Skolkrani fyrir klósett 6 notein. (1.5 l/sek.).

Blöndunartæki með 15 mm krönnum við baðker eða sturtu, kalt vatn (1 notein.), heitt vatn (1 notein.), alls 2 notein. (0.5 l/sek.).

Blöndunartæki með 20 mm krönnum við baðker eða sturtu, kalt vatn (2 notein.), heitt vatn (2 notein.), alls 4 noteiningar (1.0 l/sek.).

24. gr.

Við venjulegar aðstæður, þar sem vatnsþrýstingur í dreifiað er minnst H m yfir hæsta notstað og H er

10 m þegar um er að ræða einnar hæðar hús,

11 m þegar um er að ræða tveggja hæða hús,

12 m þegar um er að ræða þriggja hæða hús,

13 m þegar um er að ræða fjögurra hæða hús,

má velja viddir hinna einstöku leiðslna eftir fjölda noteininga samkvæmt eftirfarandi töflu:

Fjöldi notein.	Innra þvermál mm.
1	15 ($\frac{1}{2}$ "
2— 4	20 ($\frac{3}{4}$ "
5— 12	25 (1"
13— 25	32 ($1\frac{1}{4}$ "
26— 50	40 ($1\frac{1}{2}$ "
51—175	50 (2"
176—400	70 ($2\frac{1}{2}$ "

15 mm pípur má aðeins nota í leiðslur, sem styttri eru en 5 m og á efstu hæð húss aðeins að einum vatnskрана. 20 mm og 25 mm má aðeins nota í leiðslur allt að 15 m og aðrar pípur í leiðslur allt að 30 m. Séu leiðslur lengri en að framan greinir, skal nota næstu stærð fyrir ofan á umframlengdinni. Pípa að 1—6 skolkrönnum skal minnst vera 32 mm. Kranatengi að skolkrönnum mega vera lengst 0.5 m og skulu vera a. m. k. jafn við skolkrönnum.

Gildleiki píþna skal ætíð ákvarðaður með útreikningi

- ef fjöldi skolkрана er meiri en 6,
- ef þrýstingur í dreifiað er minna en áðurgreindir H m yfir efsta notstað,
- ef fjöldi noteininga er meiri en 400,
- eða við sérstakar aðstæður, t. d. skóla, sjúkrahús og vatnsfrekan iðnað. Vatnsveitan getur krafizt að slíkir reikningar fylgi uppdráttum af vatnslögn. Mesta vatnsstreymi í vatnslagnakerfi húss, í einstökum leiðslum eða hlutum þeirra, skal nota til grundvallar útreikningunum. Vatnsstreymið ákveðst þannig:

$$q = q_1 + 0.25 \frac{\sqrt{n-n_1}}{k}$$

Þar sem q er mesta vatnsstreymi í l/sek., q_1 er vatnsnotkun við stærsta notstað í l/sek., n er fjöldi noteininga og n_1 er noteiningafjöldi, sem samsvarar q_1 annars vegar í heildarlögn hússins og hins vegar einstökum leiðslum eða hlutum þeirra. k er föst tala, sem er ákveðin með eftirfarandi töflu:

Allt að 3000 noteininga	$k = 2.0$
3000—4000	— $k = 1.9$
4000—5000	— $k = 1.8$

Við venjulegar aðstæður á hraði vatnsins ekki að vera meiri en 1—2 m/sek. Þrýstítap í 25 mm áborun má reikna þannig:

Vatnsstreymi l/sek.	Þrýstítap m vatnssúlu.
1.0	0.6
1.2	0.9
1.4	1.2
1.6	1.5
1.8	1.9
2.0	2.3
2.2	2.8
2.4	3.3
2.6	3.9
2.8	4.5
3.0	5.2

Þrýstítap í 20 mm áborun skal reikna 50% meira.

Vegna annarra þrýstítapa í vatnslögn húss, t. d. í hnám, greinstykkjum, krönum o. s. frv., skal við venjulegar aðstæður leggja 50% við hið reiknaða tap í leiðslunum. Þá skal reikna með þrýstítapi, 4m, vegna mælis, þótt ekki sé áætlað að setja hann upp þegar í stað.

b. Efni til vatnslagna.

25. gr.

Til vatnslagna eru notuð:

- Steypujárnspípur, bikaðar utan og innan.
- Saumlausar stálmúffupípur, bikaðar innan og bikaðar og vafðar striga utan.
- Léttar skrúfaðar pípur, galvanhúðaðar utan og innan.
- Saumlausar koparpípur.

Greinstykki, tengihlutir o. s. frv. skulu vera úr sömu efnum og af tilsvareandi gerð. Önnur efni og tegundir píþna má aðeins nota með sérstöku leyfi vatnsveitunnar hverju sinni. Pípur, sem flytja heitt vatn, mega ekki vera bikaðar, lakkaðar með bitúmenhúð eða öðru slíku að innan. Steypujárnspípur má ekki nota grennri en

40 mm og aðrar pípur ekki grennri en 15 mm. Þó er leyfilegt að tengja krana í handlaugum og skolkössum með 10 mm koparpípur. Öll tæki, sem tengt eru vatnslögn, skulu samþykkt af vatnsveitunni.

c. *Ýmis ákvæði um húslagnir.*

26. gr.

Heimæð kallast vatnsleiðslan frá dreifiæð vatnsveitunnar að loka innanhúss. Þar sem dreifiæð er 80 mm eða gildari að jafnaði tengd með áborun, sem er 20 mm eða 25 mm eftir ákvörðun vatnsveitunnar. Eigi mikið vatnsmagn að fara um heimæðina, getur vatnsveitan látið T-o-stykki í dreifiæðina. Starfsmenn vatnsveitunnar skulu framkvæma tengingar við dreifiæð. Ef dreifiæð er minni en 80 mm, skal ætíð nota T-stykki. Heimæðar skulu ekki vera grennri en 40 mm (1½").

Séu notaðar galvanhúðaðar pípur í heimæð eða aðra leiðslu í jörð, skulu þær bikaðar og vafðar striga. Allar leiðslur í jörð skulu lagðar svo djúpt, að frost nái þeim ekki, og skal minnst vera 1.2 m frá yfirborði jarðvegs niður að leiðslu.

Aðaloka skal setja á heimæð við húsvegg. Vatnsleiðslu má ekki leggja í sama skurð og holræsi. Þar sem jarðvegur er súr, skal setja 20 cm sandlag utan um pípurnar.

Þar sem heimæðin er lögð gegnum vegg eða undirstöðu, skal gert gat fyrir hana með innsteyptri steinpípu og síðan þétt að vatnspípunni með hampi og asfalti. Enga vatnsleiðslu má leggja undir kjallaragólf eða neðstu plötu. Heimæð skal leggja upp úr gólfi þegar við útvegg, þar sem hún kemur að húsi. Þegar heimæðin er komin upp úr gólfi, skal setja á hana renniloka, síðan mæli eða bil fyrir mæli, þá einstreymisloka, er hindri bakrennsli og að lokum annan renniloka og afrennsli-krana. Innanhúslögnin tengist síðan við og má enga leiðslu tengja við heimæð götu-megin við seinni rennilokann.

27. gr.

Vatnsleiðslur innanhúss skal leggja þannig, að frost nái þeim ekki, og þar sem hættu er á því, t. d. við útveggi, skal einangra þær á fullnægjandi hátt. Allar láréttar leiðslur skulu hvíla á burðarjárnnum með ca. 2 m millibili. Pípur skulu ekki vera nær vegg en 2.5 cm. Í fjölbýlishúsum með mörgum sjálfstæðum lóðréttum strengjum, skal setja loka og afrennslikrana við hvern lóðréttan streng svo tæma megi og einangra þá hvern fyrir sig. Séu heita- og kaldavatnsleiðslu hver yfir annarri á vegg, skal kalda leiðslan vera undir. Vatnsleiðslur mega ekki vera nær rafmagns-töflu en 25 cm til hliðar og 100 cm frá framhlið. Bannað er að steypa vatnslagnir í vegg, en heimilt er að leggja þær í raufar, er síðar sé lokað. Þar sem pípur eru lagðar gegnum steyp loft eða vegg, skal gera göt fyrir þær og ganga svo frá, að pípurnar verði ekki fyrir óeðlilegri þvingun. Allar pípur í lokuðum raufum, skal mála með asfaltmálningu og einangra með 2 cm ólífrænni einangrun, sem ekki getur tært pípurnar, og vefja sísalpappa. Pípur í gólfraufum skal auk þess steypa í asfalt. Sýnilegar pípur skal einangra á sama hátt og fyrir segir, vefja sísalpappa og striga og tvímála.

Vatnspípur má ekki leggja eftir niðurfalls pípu, sem gerð er fyrir sorp.

28. gr.

Vatnskranar skulu vera hæggengir skrúfukranar eða fjöðurkranar. Vatnskranar til heimilisnota mega ekki vera stærri en 15 mm, nema við baðker og í þvottahúsi. Tollakrana má ekki nota. Við öll tengi að krönum í handlaugum, vöskum og að skolkössum við klósett, skal setja loka af sömu vídd og tengið. Skolkranar eru því aðeins leyfðir, að vatnsþrýstingur sé nægilegur og ekki minni en 10 m yfir notstað.

Sé vatnsþrýstingur yfir 20 m má nota 20 mm háþrýstikrana, 25 mm lágþrýstikrana við þrýsting 10—20 m. Sé vatnsþrýstingur minni en 10 m, verður að setja upp skolkassa. Þéttihringir í heitavatskrönunum mega ekki vera úr leðri eða gúmmí. Allir lokar skulu vera jafn viðir og pípa sú, sem þeir eru á. Vatnsmæli skal þannig fyrir komið, að frost nái honum ekki, að auðvelt sé að komast að honum til aflesturs og að hægt sé að losa hann frá vegna hreinsunar eða viðgerðar. Efst á öllum lóðréttum strengjum, skal vera 30 cm langur loftpúði að þvermáli, jafn gildasta hluta stofnsins. Einnig skal vera sams konar loftpúði á hliðargreinum, sem lengri eru en 5m að þvermáli, jafn gildasta hluta hliðargreinarinnar.

29. gr.

Hitavatnslögn skal gerð með hringrás, nema um mjög litla lögn sé að ræða. Bakrennslispípa skal vera minnst 20 mm. Ef vatnsveitan álitur það nauðsynlegt, getur hún krafizt, að dæla sé sett á lögnina. Innra byrði hitavatnsgeyma og gormpípur, skulu þola 9 kg/cm² þrýsting, en ytra byrði slíkra geyma 6 kg/cm². Þar sem kaldavatnsleiðsla er tengd hitavatnsgeymi eða hitunartæki, skal koma fyrir einstreymislöka milli tveggja renniloka. Við hitavatnsgeymi, sem hitaður er með heitu vatni, skal setja:

1. Hitamæli, sem sýni minnst 120 C°.
2. Öryggislöka með lóði eða fjöður, sem opnast við þrýsting, sem er 1 kg/cm² hærrí en vatnsveituþrýstingurinn. Afrennsli sé leitt að gólfi, sem hafa skal niðurfall.
3. Botnkрана til tæmingar geymisins.

Sé um gufuhitun að ræða, skal setja viðeigandi útbúnað í samráði við vatnsveituna.

30. gr.

Vatnskrana til vökvunar utanhúss er leyft að setja, enda sé hann ekki stærri en 15 mm, og útbúnaður þannig, að hægt sé að tæma pípana, sem að honum liggur.

31. gr.

Telji slökkviliðsstjóri nauðsynlegt, eða óski eigandi lóðar eða húss eftir að fá brunakrana á lóð sína eða í hús sitt, getur vatnsveitan leyft að tengja brunakrana við heimæð eða aðra vatnsleiðslu húss. Ekki má þó nota slíka krana, nema við eldsvoða, og getur vatnsveitan sett innsigli á hann. Eiganda ber þó skylda til þess að tilkynna vatnsveitunni, ef innsiglið er rofið.

32. gr.

Ef þrýstingur er of lítill í dreifiað í hlutfalli við hæð byggingar, getur vatnsveitan leyft að þrýstingur sé aukinn í byggingunni með því að setja dælu við vatnslögnina (tengda vatnsþrýstigeymi). Leyfi má því aðeins veita, að dreifiaðin sé svo stór, að dælan valdi ekki vatnsleysi í næstu byggingum. Dælan skal vera miðflóttadæla með hjól og leiðiskóflur úr bronsi og öxul úr ryðfríu stáli. Snúningsfjöldi á mínútu mest 1500. Dælan skal vera rafdrifin og með sjálfvirkri stýringu. Dæluna skal tengja við vatnsþrýstigeymi, sem a. m. k. er jafn stór þriðjungur þess vatnsmagns, sem dælan afkastar á klst. Vatnsþrýstigeymirinn skal hafa vatnshæðarglas, afrennsliskrana í botni og útloftunarventil efst. Enn fremur þrýstimæli, er sýni þrýsting í m vatnssúlu og einstreymislöka, til þess að dæla lofti gegnum frá loftdælu. Loftið í geyminum skal endurnýja eftir þörfum og þess gætt, að 60% af rúmtaki sé loft við mesta vinnuþrýsting. Geymirinn skal þola minnst 9 kg/cm² þrýsting og ekki minna en 1.5 sinnum mesta þrýsting frá dælunni. Milli dælu og geymis skal setja einstreymislöka. Ef vatnið fer gegnum mæli, skal honum komið

fyrir sogmegin við dæluna. Til þess að hindra högg í mælinum, skal setja milli hans og dæluinnar loftpúða, að stærð ca. 1% af mesta vatnsmagni, sem dælan afkastar á klst., þó ekki minni en 20 lítra. Um loftpúðann gilda sömu reglur um útbúnað og gilda um vatnsþrýstigeyminn.

33. gr.

Þegar lagningu vatnslagnar er lokið og áður en pípur eru huldar, skal lögnin þrýstiprófuð af pípulagningameistara að viðstöddum eftirlitsmanni vatnsveitunnar. Prófa skal með vatni og 6 kg/cm² þrýstingi.

34. gr.

d. *Tákn.*

Sjá næstu bls. 482.

III. KAFLI

Refsiákvæði o. fl.

35. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 20 þús., nema þyngri refsing liggja við samkvæmt lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra máli. Nú vanrækir maður að vinna verk, sem vatnsveitan hefur fyrirskipað, samkv. reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og getur þá vatnsveitan látið vinna það sem þarf, á kostnað viðkomandi aðila. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

36. gr.

Bæjarstjórn getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, sem reglugerð þessi fjallar um. Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglugerðinni, ef hún telur gildar ástæður til þess.

Viðauki.

Ef bæjarstjórn þykir ástæða til, getur hún heimilað öðrum en pípulagningameisturum að annast vatnslagnir samkvæmt reglugerð þessari, enda fullnægi þeir þeim skilyrðum, er sett verða hverju sinni og taki á sig fulla ábyrgð á framkvæmd verksins, samkvæmt reglugerð þessari.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Akraneskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júlí 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts á Akranesi, nr. 2 2. janúar 1958.

Félagsmálaráðuneytið, 31. desember 1964.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

